

[Hartel.]

Det forekommer mig ikke, at den højt-ærede Minister har udnyttet de Muligheder, der i saa Henseende maa siges at foreligge. Ministeren kender jo sine egne Konverteringsbestræbelser med Hensyn til Statsboligfondens Obligationsmasse, for saa vidt angaar Gyldenlaan. Netop den Udvikling, der dér er foregaaet, viser, at der inden for selve Konverteringsperioden er sket en Forskydning af Renteniveauet i nedad-gaaende Retning. Den første Konvertering, der dér fandt Sted, gav en Udbetaling til Kurs 95½. Kort Tid efter, da Obligationerne blev udbudt i Holland, var Kursen 99¾ og staar i Dag i 102½. Ganske paa samme Maade forholder det sig med 10½ Millioner Gylden Laanet, idet der ogsaa dér har været en Bevægelse fremefter mod bedre Kurser, det vil altsaa sige faldende Rente.

Jeg nævner dette ikke for at kritisere selve denne Konverteringstransaktion, men for at benytte det som Argumentation for enhver Bestræbelse for en Sænkning af Renteniveauet, idet det er en klar Tilkendegivelse af, at Renteniveauet udadtil ligger gunstigt i Dag. Fordi man nu een Gang, som det ærede Medlem Hr. Krag gjorde opmærksom paa, er kommet skævt fra denne Opgave, behøver man jo ikke helt at lade den falde for bestandig. Fordi man i sine yngre Aar har brændt sig paa en Kakkellovn, behøver man ikke hele Livet igennem at tro, at Kakkellovnen er gloende. Jeg vil derfor henstille, at dette meget vigtige Spørgsmaal, af meget stor Betydning ogsaa for det Emne, man behandler her, snarest bliver genoptaget. Jeg henviser ogsaa her til den Styrke, der ligger i, at Nationalbanken i Øjeblikket raader over, ikke som jeg fejlagtig sagde i Gaar ud fra ældre Tal, en Beholdning af fremmed Valuta paa mellem 60 og 70 Mill. Kr., men efter den sidste Opgørelse endog paa 85 Mill. Kr. Man kan altsaa ikke længere paaberaabe sig Hensynet til Nationalbankens Valuta-beholdning og Landets valutariske Stilling i det hele taget.

Ministeren sagde over for mig, at vi skulde inden for Landbruget være forsigtige med at kræve Ændringer i Valutasystemet, som medfører større Frigivelser. Jeg skal ikke komme ind paa dette, jeg skal kun sige, at naar Valutabeholdningen vokser saa stærkt, som disse Tal viser, saa er det Tidspunkt ikke fjernt, da vi alligevel maa se os om efter et andet handelspolitisk Instrument; for vi kan ikke over for Omverdenen opretholde Fiktionen om manglende Betaalingsmidler, naar Nationalbanken ligger med

vældige Valutabeholdninger. Derfor mener jeg, at Ministerens Spørgsmaal til mig i denne Forbindelse er ganske illusorisk. Dette Spørgsmaal skal tages op i en meget større Sammenhæng end den, der kan blive Tale om at drøfte det i her i Dag.

Sluttelig vil jeg have Lov til at give min Tilslutning til Hovedsynspunkterne i de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen fra denne Talerstol har gjort, og som det ærede Medlem Hr. Schmidt har fremholdt. Det maa erkendes, at der ligger en meget stor Værdi i en Tilknytning mellem den enkelte Person og Jorden. Lige saa mange Værdier der gaar tabt, naar Forbindelsen mellem Slægt og Jord afbrydes — et af de Synspunkter, som har haft Indflydelse paa vor Stilling til hele Spørgsmaalet om Tvangsauktioner —, lige saa sikkert er det, at der opretholdes og dannes Værdier ved levende Kontakt mellem Mennesket og den Jord, hvoraf han er rundet.

Skjerbæk: Jeg vil gerne have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger i Tilknytning til det, der er udtalt af Det konservative Folkepartis Ordfører, med hvem jeg i øvrigt i alle Hovedsynspunkter er ganske enig.

Jeg vil gerne begynde med en Enkelt-hed i Lovforslagets § 13. Det er den Bestemmelse, som bemyndiger Indenrigsministeren til paa visse Vilkaar at yde Laan til Opførelse af Husholdningsskoler, Undervisningskøkkener, Lærlingehjem, Vandrehjem o. lign. Bygninger med kulturelle Formaal, i hvis Opførelse det offentlige har Interesse. Jeg vil gerne henstille til Overvejelse for det kommende Udvalg, om ikke Udtrykkene kunde blive noget videre, saa man f. Eks. ogsaa kunde faa andre Optragelseshjem end Lærlingehjem ind under de Institutioner, som kan komme til at nyde godt af den Støtte, der her er Tale om. Saadanne Optragelseshjem maa siges at være af Interesse for det offentlige, og man kan jo i Kraft af Lovens Regler sørge for, at Støtten kun ydes til saadanne Institutioner, som kan ventes at blive opretholdt varigt, til Gavn for det Formaal, man søger løst derigennem.

Dernæst vil jeg gerne sige, at ud fra det Arbejde, jeg har med at gøre til daglig, hilser jeg dette Lovforslag velkommen. Der er ingen Tvivl om, at daarlige Boligforhold i høj Grad er medvirkende til, at det offentlige maa tage sig af Børn, som lever under ulykkelige Forhold. Man kan ligefrem se det deraf, at der er forholdsvis langt flere Børn af den Slags fra Byerne